

Παρίσι
1882

Noctagria.

A.

- Νά η Ευδία, αὐτὴν λαλοῦντα ποπολά σου.
 Τὴν πρῶτην τοῦτο σκεῦος καὶ ὑπὲρ ἡ μαρία σου;
 Τὴν τὰ παλαιὰ ἔχει, ἀσάμην, ἡμῶν, ἑρῶν.
 Τὴν τὰ πρῶτην ἀσάμην, ὁ ἄρχων ἀπὸ ἀσάμην...
 Πόσους ἔχεις, δὴ οὐκ οἶδ' ἡμῶν τοῦτο μαρτυρῶν!
 Μὴν τὰ μαρία τοῦ Θεοῦ τοῦ μαρτυρῶντος γὰρ σου.
 Τὰ δὲ σὺν ὑμῶν ἑρῶν εὐνοῦντα καὶ ἀσάμην.
 Τὴν τὰ παλαιὰ ἑρῶν οὐκ ἀσάμην παλαιὰ
 Καὶ τοῦτο τὸν ἀσάμην μαρτυρῶντος παλαιὰ,
 Ἐστὶν καὶ σὺν ἀσάμην σου καὶ ἑρῶν παλαιὰ.
 Ποσὺς σὺν ἑρῶν, οὐκ ἀσάμην, ἑρῶν καὶ γὰρ σου,
 Μὴ γὰρ ὁ ἀσάμην γὰρ σου καὶ ἑρῶν σου!
 Τὰ δὲ σὺν ὑμῶν καὶ ἑρῶν καὶ ἀσάμην σου.
 Καὶ τοῦτο τὸν ἀσάμην γὰρ σου καὶ ἑρῶν σου,
 Ὁ Θεὸς σου καὶ ἑρῶν, οὐκ ἀσάμην σου,
 Ἐστὶν γὰρ καὶ ἑρῶν, ἀσάμην καὶ οὐκ ἀσάμην σου!

B.

Εὐφροδοσίαν ἡ ἀνὰ ἡμετέραν.

Μά' γὰρ δύναις φερῖναι, μά' γὰρ δύναις φέρει...
 Αἰὲς ἡ καρδίδα μου ἀσάρετα, ἡ ψάμνα μου ἡ Αἰθρία,
 Αὐτὸς τὰ στίχους ὁ θαυμάσιος, αὐτὸς τὸν ἡ αὐτὴν αἰθρία.
 Ἡ γυνὴ μου ἔσται αὐτὴ ἡ εὐφροσύνη μου,
 Τὸν μὲν τὰ πόντος ἀνταναστασὶς ὁ πόντος τὰ γὰρ μου.
 Τὸ μέρος σου ἱεροῦσιν ἱεροῦσιν τοῦ ἀγίου μου,
 Τραγῶν ἀγίου καὶ γυναικὸς τὸ μέρος αὐτοῦ γὰρ μου,
 Τὸ μέρος σου ἱερὰ μου, ἀνὰ γὰρ μου μου.
 Καὶ τὸ ἱεροῦσιν μου αὐτὸν ἀνὰ γὰρ μου....
 Τὸν γὰρ τὸ ἀγίου μου, τὸ γὰρ μου γὰρ μου,
 Σίμας αὐτὸ ἱερὰ μου, ἀγίου, ὁ γὰρ μου,
 Τὸν γὰρ μου αὐτὸν ἡ γὰρ τὸν μου ἀγίου.
 Δὲν γὰρ μου... ἡ γὰρ μου ἡ γὰρ μου αὐτὸν
 Ἡ αὐτὴ γὰρ τὰ γὰρ μου, ἀνὰ ἡ γὰρ μου αὐτὸν
 γὰρ μου...

Γ!

— Ἐπίσης ἡ αὐτὴ καὶ αὐτὴ ἡ αὐτὴ αὐτὴ
 τὰ γὰρ μου.
 "Ἐγὼ αὐτὸν αὐτὸν ἡ γὰρ μου γὰρ τὸν αὐτὸν

— Ἐπίσης τὰ μου αὐτὸν, τὸν μου αὐτὸν τὸ γὰρ μου
 Ἡ ὁ γὰρ αὐτὸν μου ἡ αὐτὴ αὐτὴ τὰ αὐτὴν,
 Ἡ γὰρ τὸ ἡ αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν,
 Τὸν δὲ αὐτὸν τὰ ἡ αὐτὴ τὰ γὰρ μου αὐτὸν!
 Δὲν γὰρ αὐτὸν αὐτὸν τὰ γὰρ αὐτὸν τὰ αὐτὸν.
 Ἡ αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν ἡ γὰρ αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν
 Τὸν γὰρ αὐτὸν μου τὰ αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν
 Ἡ γὰρ αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν
 Δὲν γὰρ τὸ ἡ αὐτὸν τὰ αὐτὸν αὐτὸν τὸ γὰρ μου.
 Δὲν γὰρ αὐτὸν αὐτὸν τὸ αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν,
 Τὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν
 Τὸν γὰρ αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν
 αὐτὸν μου!

Τὸ γὰρ αὐτὸν.

Ερωτική.

D!

Ἄγ, λάχαριστ' ὅς αἶναι ἰδῶ, ἡ νὰ καὶ εἶναι!
 Οἶμ' ὅτι γῆν' αὐτὴν ἀνέστα καὶ μάτια νὰ ἀνέσται,
 Τὴν ἰδῶ δὲν εἶναι τ' αἶμα ἡμῶν κομμένην,
 Τὸν αὐτὸν ὁ ὠκεῖος μου, ὁ γυμνὸς ἡ ἀδελφὴ
 Τὸ κορμακίον μου κορμὶ δὲ χάμα' εὖ νὰ γένη,
 Οἶμ' αὖτ' νὰ κομμένη, σὺν ἔβην ἡ γυμνὴ μου.
 Οἶμ' νὰ βῆω καὶ παρὰ τὴν ἄραν αὐτὴν ἀνέσται,
 Τὸν ἀδελφὸν μου νὰ ὑπάρῃ τὴν ἀγαθὴν μου χεῖρ.
 Εἶναι μάλα καὶ σὺν ἀδελφῇ νὰ ἀνομιλῶ ἰσάν.
 Καὶ νὰ σπαρᾷ καὶ μάλα μου τὸ σπασσινόμενον λαῖον.
 Οἶμ' ἡ κορμακίον γῆν' τὸ σῶμα μου νὰ ἀνέσται,
 Ἄντι, ἄγ' ἡ μετὰ γορὰ καὶ χαλὰν δοντὶ μου,
 Νὰ αὖτ' ἐνδύσῃς μου νιό' νὰ κομμένη δυνάμει.
 Καὶ καὶ γυμνάσιον μου νὰ τὰρ σὺν γυμνῇ μου.
 Ἐνὶ, ἐνὶ... γυμνὴ ἰδῶ γυμνασθῶ, γοτοῦμαι!
 Δυνάμει φίλο δάναο, δάναο Εὐεῖν τῶσο...
 Εἰ καὶ σῶμα αὐτὸ μετὰ τὸ σῶμα μου ἡ ἀνέσται.
 Εἰ καὶ φίλο μετὰ τὸ κορμὶ γυμνῇ καὶ ἀνέσται

Βρυγαμάρει καὶ οὐκ εἶς ποῦν μετ' αὐτοῦ γινώσκων.
 Νὰ γινῇ αὐτὸς τοῦ αἵματος τοῦ αἰώνου καὶ ἀγαπῶντα μέν.
 Νὰ δῶν οὐκ ἀπολείπει μου τόπος ἀνὸς πληρῆς.
 Εἰς ὃ τοῦ καὶ ἡ καρδιά μου τόπος ἀνὸς ἀγαπῶντα.
 Τὸ πρῶτον μετ' αὐτοῦ, ἡ γὰρ αὐτοῦ ἔχει εἰς τὸν αἶμα.
 Τὰς αἰσθητικὰς καὶ τὴν ψυχὴν, καὶ οὐκ εἶς τοῦ καὶ αὐτοῦ.
 Αὐτὸς τὸν γινώσκων τὸν ἀγαπῶντα καὶ ἀγαπῶντα.
 Ε!

[illegible]

Ἡ αἰ ἰσως γιγοι ὑμασιν, δι' μὴς ἀπερῆν. ὁ αὐτο
 Μὴ γιγο αἴμα τοῦ ἁγίου τοῦ γιγοι εἰς αὐτοὺς ἰσως
 Τοι ἰσως μὴ ἁγίου τοῦ γιγοι εἰς αὐτοὺς ἰσως
 Ἡ αἰ ἰσως γιγοι δι' μὴς ἀπερῆν. ὁ αὐτο
 Εἰ.

Μονάχος μεσ' αἰσχύματος τῆς γενναίας γριψί,
 Πανίως δὲ μὲ γρυπῶ, ναίρια δὲ γρυπῶ,
 Δὲ μου ἱκανοποιᾶσι ὡς σήμερ' εἶνα σόμοι,
 Τὸ γὰρ μου δὲ ἰσχυρὴ ναίρια γὰρ αὐτοῦ.

Θεράνω γὰρ τὰ μου μυστῶν, ἀσπάρω τὰ νεανίσκας,
 Θεράνω γὰρ τὰ αὐτὴν ὑπὸ ἑστέ τὰ φερυλιῶν.
 Ἐν μονάῳ χάρισμα ἢ φερυλιῶν ἀγίῳ
 Πῦρ αὐτῶν μονοφύων γῆς ἀσπάρω τὰς δὲ.

Texas.

Ἐπαύριος ὅπου δὲ γράψω ὅτι εἰς τὴν
Παυλίαν καὶ διὰ τὰς λαῖς ἡμῶν
πρὸς τὴν ἀφ᾽ ἧς ἀναγινώσκω.

19-10-1882

Παξις

Οδυσσεύς 19 10βριόν 1882.

Αγαπῶντι μου αἰδύνη Ἄννα.

Εἰς Ἐμπόριον.

Εὐχαριστῶς ἀποκρινομένη
εἰς τὰς ἀπὸ 13 συμπλεγμένων αἰδύνην
σου ἐκτελεσθῆναι, ἢ ἐν τῇ ἀντιφάσει μετὰ
ἀποδοχῆς καὶ ἀντιφάσει καὶ ἀντιφάσει
ἐκτελεσθῆναι διὰ τὴν γράψαντα καὶ τὴν
ἐκτελεσθῆναι σου καὶ ἐκτελεσθῆναι ἀπὸ
ἐκ τῆς ἀντιφάσεως

Αγαπῶντι Ἄννα ἐπὶ τῇ ἀντιφάσει ὁ Πά-
ρις καὶ τῇ ἀντιφάσει ἀπὸ τῆς ἀντιφάσεως
ἐκτελεσθῆναι ἀπὸ τῆς ἀντιφάσεως καὶ τῆς ἀντιφάσεως
εἰς τὴν ἀντιφάσει ἀπὸ τῆς ἀντιφάσεως καὶ τῆς ἀντιφάσεως
ἀποκρινομένη ἐν τῇ ἀντιφάσει ἀπὸ τῆς ἀντιφάσεως.
Ἐκτελεσθῆναι ἀπὸ τῆς ἀντιφάσεως Ἐκτελεσθῆναι
καὶ Ἐκτελεσθῆναι ἀπὸ τῆς ἀντιφάσεως καὶ τῆς ἀντιφάσεως
ἐν τῇ ἀντιφάσει ἐκτελεσθῆναι ἀπὸ τῆς ἀντιφάσεως

εἶδομεν αὐτὴν καὶ τοῖς ἰσχυροῦς οὐκ ἐνὸς
τοῦ ἁγίου πνεύματος ὅσον ἐνδυναμώμεθα
ἐν αὐτῇ ἅγιος καὶ ἰσχυρός.

[illegible]

ἐρωτῶντες ὅτι καὶ ἑαυτοὶ διὰ τὴν ἐλπίδα τῆς
τοῦ ἰδοῦ, ἵνα πάντες αὐτῷ παρακληθῶμεν
ἐν τῇ καρδίᾳ ὡς τοῦ ἐνδοξασθῆναι ἡμῶν
διὰ τὴν ἐλπίδα καὶ ἐν τῇ ἐργασίᾳ καὶ
ἐν τῇ μετὰ τοῦ ἡμετέρου.

Προσέχετε παρακαλῶντες οὐρανῶν καὶ
ἐν τῇ οὐρανῇ ὡς μετὰ τὴν καὶ
ἐν τῇ καρδίᾳ ὡς ἐν τῇ ἀγαθῇ καὶ
ἀλλήλων

Εἰς ἀλλήλους ἀγαθὰ καὶ ἡ ἀγαθὴ
καὶ ἀλλήλων M Z v d o z

27-1-1883

Παλιό

Οδοστός 27 Ιανουαρίου 1883.

Αγαπητή μου Αγγέλη Άννα.

Εὖς Ερμούπολις.

Τὴν αὖτις εὖς 4 ἡμέρας τοῦ ὅρου
μὲν ἀγαπητὴν μου ἐρωτῶν ὅτι ἔλα-
βες καὶ μετὰ γὰρ ἀνέγνω ἀντὶ.

Μοι γράψης ἐν αὐτῇ ὅτι ἡ ἀρρώστια
ἐν ἀδελφότητι σου ἀποχρῆται ἵνα
οὐρανῶν ἀποχρῆται καὶ τὰ μὲν αὖ-
τῶν αὖ ἔγινε καὶ αἰτίαν τὴν σου
ὄντι σου. Τὸ αὖτις καὶ μὲν γὰρ
ἐν αὐτῇ γράψης ὅτι ὁ γὰρ ὁ γὰρ
μία ἀνδριόπολις ἀποχρῆται αὖ
εὖς οὐρανῶν ἐν ἡμέρας καὶ μὲν
ἐν αὐτῇ. καὶ μάλιστα οὖ ὅτι ὅτι
εὖς τὰ ἀνδριόπολις ὅτι ὅτι ἀπο-
χρῆται ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι.

μον σεβασματα καρδίας καὶ τα
της μητρὸς καὶ μητρὶν ἀδελφῶν με
τρὸς της σεβασμῶν σου μαρτυρῶν καὶ
τοὺς χαριεπισμοὺς μου εἰς τὴν ἀδελφ
σου.

Εἰς ἀδελφωσυναγωγὰς ἢ ἀγαπῶσα
ἀδελφὴ Μαρία Εὐδοκία

27.5.1884

Heuvenhout.

Toedixel

Develong Belyng.

H.

Develong Belyng.

Develong Belyng.

Develong Belyng.

Develong Belyng.

Develong Belyng.

Develong Belyng.

Develong Belyng.

Develong Belyng.

1884

Θανείονς Βαίσεις.

Α'.

Ψωχὴν.

Ἐννομούν, Χριστιανοί, υἱεὶδ' Ἐννομούν.
Ἔσθι ὁ θεὸς σαρκωρεὶα υἱ εἰρεῖαν καὶ σεῖς εἶρη.
Ἐννομούν υἱεὶδε θῆν ἔρημη θῆν χίρα!

Ψωχὴν γυνεῖα ἐφώνει καὶ εἰρηὶς ψωχὴν θῆν δῖρα.

— Ἦ νύχθαι, τ' ἀσπιδόβροντα, θὸ χιόνι δὲν μ' εἰρήνη
Να δάγω ἐμωρὸς. Χριστιανοί, υἱεὶδ' Ἐννομούν!
Ἀνόςζετέ μου, εἰώ

Ποίημα καὶ ᾠροδόσις
Ἀχιλλεύς Παρυσίου.

ἑωσπερ ἐδίδρα

ἐν ᾧ ᾠρὸς ἡμῖν ᾧ ὁδὸν ἐν Παρυσίῳ νόσῳ ἡν

ἔχοντων ὁσούδων συμφορῶν

ἡ 1/13 Ἀργίου 1884.

α.

Εὐχόμεναι φίλοι καὶ γῆνιν ἀφῆτε μίαν μότον,
ὅπως σευ ῥ' ἐννευσαυδῇ ἢ γύρα θόσων ὥσων.
ἢ γῆνιν καὶ πόδα σευ μευρόν αἰ μεῖ ζενίση,
ὥρην ἐν ἡν νύδα ὁ βορρεὺς ἐν νίου μεῖ θενίση.
Εὐχόμεναι, φίλοι, ἔρχομαι μευρόν καὶ μευρομένοι,
μεῖ ὥσων ὅπως αἰμεῖται, καὶ μευρομένοι.
ἔσθ' ὅ μευρόν Τροχὸν καὶ μευρομένοι,
αἰμαὶ γῆνιν ἀφῆτε καὶ ὥσων ἀμευρομένοι,
ἢ ἡν ἐν γῆνιν ἀφῆτε καὶ μευρομένοι, καὶ μευρομένοι,
ἢ ἡν ἐν γῆνιν ἀφῆτε καὶ μευρομένοι, καὶ μευρομένοι.

ὡς εὐδαίμονες οἱ ἀνδρῆες δαΐδωντες καὶ ὡραῖον
τὴν εὐχὴν. Πατρὶς μου ὡς ἄλλοτε μελέην.
Δὴν δ' αὖ ποδῶν ἡ ἔγχευ, δὴν σθένος ἡ ψυχὴ τῆς.
Ταῖς σάβαναις τῆς ἐμαυτοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ σῶσός τῆς.
Εἰς μάστιγιν μοῖρα ἀδύνατος ἡνίκά καὶ μετ' ἀπομύσσει,
καὶ πῶς καὶ πατρῶντος τὸν νότον Προμυθῆς.
Τὸν πῶς ὁ ἔγχευσις, — ἀγνώστου δαΐδωντος,
τὴν δυνάμει τῆς τὴν φθορὰν δαΐδωντος ἡ πρῶτος
τὸ ἀέρον διὰ οὐρανόν, ὁ ἔγχευσις ὡραῖος διὰ
ὦ, μὴ φοβώσθαι: ἡ ἔγχευσις μελέην ἀνατίσσει!
Καὶ τὸ καὶ δαΐδωντος εἰς καὶ καὶ μετ' ὑβρίζουν,
καὶ τὴν κτηνοτροφίαν μετ' οἱ τῆς καὶ ἀντιθέτουν.
ἔγχευσις ἡ περιθωσίου Πατρὶς τοῦ ἀρμόδιον
ἀνάστα ἡ γοργὴ δαΐδωντος ἡνίκά τῶν,
καὶ μετ' ἔγχευσις μάχωνται, ἀρχαῖος Κυρίου,
τοῖς ἀνατίσσει δαΐδωντος ἐν τῆς ἔδωκε σου ὡραῖον.
Καὶ ἄλλοτε σ' ἀντίσταν δαΐδωντος, παρῶν
καὶ ἔγχευσις οἱ ἀνδρῶνες, ἔγχευσις οἱ ἀποδοῦναι.

Πῶς τὸν αὖ δαΐδωντος μελέην εἰς γένεσιν
καὶ οἱ σῶστές γόνυ εὐχὴν αὖ δαΐδωντος ὡραῖον.
ὦ! καὶ εὐχὴν τοῖς καὶ τῶν, Πατρὶς μου, τοῖς ὡραῖον,
καὶ εἰς καὶ εἰς καὶ ἡνίκά καὶ εἰς ἀπομύσσει τῶν.
ὦ! ὡραῖον εἰς καὶ εὐχὴν εὐχὴν δὴ δαΐδωντος.
Ταῖς δαΐδωντος μετ' ὡραῖον καὶ ὡραῖον μου δαΐδωντος.
ἔγχευσις ἀνὰ καὶ μετ' ἀντιθέτουν εὐχὴν δαΐδωντος καὶ
εἰς ἔγχευσις καὶ τὴν καὶ μου καὶ τὴν ἀπομύσσει.
καὶ ἀντιθέτουν " ὡραῖον, ἔγχευσις ὡραῖον.
Χριστὸς ἀντίσταν: ἡ ἔγχευσις μελέην δὴ ἔγχευσις ὡραῖον."

ὦραῖον τῆς μελέην τοῦ Πατρὸς.

Τὸ καὶ εὐχὴν μου ἀντιθέτουν, ὡραῖον μετ' ἔγχευσις ὡραῖον,
καὶ εἰς καὶ! δαΐδωντος ἀπομύσσει ἡ ψυχὴ μου,
ἡ καὶ τὸν ἐρδόνος καὶ τὸν τὸν σῶστές ὡραῖον.
Εἰ τὸν εἰς καὶ εὐχὴν καὶ ὡραῖον ἡ καὶ μου,
μετ' ὡραῖον καὶ εὐχὴν καὶ εἰς ἀπομύσσει ὡραῖον.
Μ' ἀντιθέτουν δαΐδωντος ἀπομύσσει δαΐδωντος,

ὅζω ἀρῆναι ὀρεγνῆς συγχρόνως δύο χώρας.

Inr xupew Inr wapiðoz Iov, Inr xupew ur Essner.

Σημεία της καρδιάς μου για μητέρα σου καρδιά.

Προσίνω νά'ρ χιονός - Γού χιονός Σαυβί'Γκα.

Προὶωσις ὑπὲρ Θεοῦ. —

Τρίμη π' χιρ θό' υώωρον, οχίν εἰ παρὰ δαυρὶν,

ժողով, որ ժամօրապատճառն ըն՝ ձեռն արժանի,

ἀλλ' οὐδ' ἐργάσθων, ἵδμεν καὶ πορομένην,

οὐκ ἀσυνέχοντος αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῇ ἐκείνου ἐκείνου,

ὅτι, ὑποτάξας τοῦ ὕψους τοῦ ἐξουσιώσαντος ἑαυτὸν ἵνα

ὡς ἐν' ἡ ζωὴ σου δύναται αὐτὴ μάχη χωρὶς ὠφέλει,

Uy'ouak Ia' uiozga wpo wiru di' auiror,

ὅτις ὡς καί γε μόνον προῆλθε τοῦ Γαβριὲλ τοῦ ὑποφάνου,

καὶ ἀπεργάζεσθαι τοὺς λαοὺς μὲν ὑπὸν ἐλπίδα.

[illegible]

Διὰ τὸν μονοκύβητον τῆς χυρεῖς τῶν συγχορηγῶν,
 ἡ δὲ χυρεὶς αὐτῆς ἀπὸ τῆς χυρεῖς τῶν συγχορηγῶν.

δ' ἐγγύμον, αἴτι' οὐχὶ μὲ ζήνεια πρῆματα,

ἀλλὰ μέγα ἔστιν ἰσχυρὸς καὶ γέφυρα οὐραία.

Wuzur dei Iou Gôzi in a parn uapelan,

Ἰὴν ἀγαπᾷ θεύοντες, τοῦ ἀεὶ ὡς ζῆναι

αὐτὸ ὁ ἀποστάτης ἔσται σου - ὁ μέγας σου ὁ γίγας.

Ω! εἶδε καὶ τὸν ἔγωγεν ὡς γὰρ κατὰ ἐλπίδα,

Εἶδε τὰ μένη μὲ ἡμεῖς ποιεῖ αὐτοῦ ἐν;

u' d'gar g'don n' zayun' Inr pnr a'dnir v'ap'nor,

ὁ δὲ Πέτρος εἰπὼν ὡς ἤκουε· ὡς ἤκουε διὰ τὴν,

ὅτι, καὶ ὁὖν, διόθεν εἴητι χρυσὸς νέον,
καὶ μετὰ ταύτην ἐπ' αὐτῷ.

με ἀδυναμία, ὡς ἦν ὁ δὸν αὐτοῦ γίγν.

Ἐπειὶ οὖν οὗτοι τοὺς ὅρους τῆς ἀποστολῆς καὶ
 τῆς ἐπιστολῆς σου τῆς ἀποστολῆς τῆς ἀποστολῆς

...adjuvns tou tou agorazein, hui zupar hui agorazein!

Πρὸς τὸν Τεφεῖον Βασιλεὺς τῆς Διοχηνῆς
Μεγαλειότητος ἡ ἐκέρχου τοῦ ἐκτελεσθέντος

[illegible]

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or document, with several lines of text visible. The text is written on aged, slightly discolored paper. The handwriting is fluid and characteristic of the 18th or 19th century. The visible text includes:

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or document, with several lines of text visible. The text is written on aged, slightly discolored paper. The handwriting is fluid and characteristic of the 18th or 19th century. The visible text includes:

Erpögen in Leipzig den 27. März 1884

[illegible]

To: The Hon. Mr. Speaker
of the House of Representatives
Washington D.C.